

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/60/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6914201309
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2014:6914201309.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci navrhovateľa: Secapital S. á. r. L. so sídlom 2 Avenue Charles de Gaulle, L-1653, Luxemburské veľkovojsvodstvo, zapísaný v obchodnom registri, oddiel B vložka 108305, zast. Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o. , so sídlom Martin, Ul. Jilemnického č. 30, IČO 367 15 352 proti odporcovi: N. V., J.. XX.XX.XXXX, G. I. J. G. Č.. X o zaplatenie 409,45 € s prísl. , takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 245,60 € s 8,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 245,60 € pod 04.05.2014 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšku návrh z a m i e t a.

Odporca je p o v i n n ý nahradiť trovy konania na súdnom poplatku vo výške 4,89 € a na trovách právneho zastúpenia vo výške 18,16 € do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnomu zástupcovi navrhovateľa.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa podaným návrhom zo dňa 05.02.2014 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 409,45 € s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 409,45 € od 31.10.2013 do zaplatenia na tom skutkovom základe, že dňa 30.05.2008 uzavrel s odporcom zmluvu o aktivácii pôžičkovej karty evid.č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi schválený úverový rámec vo výške 298,75 €. Podľa zmluvy sa odporca zaviazal poskytnutý úver zaplatiť pôvodnému veriteľovi spolu s úrokmi a za podmienok dohodnutých v zmluve. V zmysle zmluvy pôvodný veriteľ všetky transakcie zúčtoval na ťarchu kartového účtu odporcu. Zmluvou sa pôvodný veriteľ s odporcom dohodli, že pôvodný veriteľ vystaví odporcovi výpis všetkých odporcom uskutočnených transakcií zúčtovaných na ťarchu kartového účtu odporcu, v ktorom bude realizovaná banková operácia prostredníctvom kreditnej karty. Odporca sa podpisom zmluvy zaviazal, že za predpokladu existencie pohľadávky veriteľa zaplatí pôvodnému veriteľovi minimálnu splátku, určenú pôvodným

veriteľom vo výške 10,- €. Do dnešného dňa odporca uhradil sumu 69,76 €. Vzhľadom na to, že odporca porušil svoju povinnosť splácať poskytnutý úver riadne a včas v súlade so zmluvou, zaslal mu listom zo dňa 30.10.2013 výzvu pred podaním žaloby a vyzval ho k úhrade celej dlžnej sumy. Ku dňu podania návrhu celkový dlh odporcu predstavuje sumu 409,45 €. Súčasne si uplatnil aj zaplatenie zákonného úroku z omeškania a trov konania. Spolu s návrhom predložil súdu zmluvu o aktivácii Bankomatky Triangel, výzvu pre podaním žaloby, výpis z Bankomatky Triangel, zmluvu o postúpení pohľadávok.

Následne na základe výzvy súdu predložil navrhovateľ podaním zo dňa 16.04.2014 cenník VÚB, a.s , všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP) a špecifikoval, že dlh odporcu ku dňu podania návrhu predstavuje debetné operácie v celkovej výške 315,35 € spolu s poplatkami a úrokom vo výške 163,85 € predstavuje sumu 479,20 €, z ktorej je potrebné odpočítať sumu uhradenú odporcom vo výške 69,75 €, čo potom predstavuje žalovanú sumu 409,45 €.

Súd výzvou zo dňa 29.04.2014 č. 13C/60/2014-39 doručil odporcovi návrh spolu s prílohami na vyjadrenie. Odporca výzvu spolu s doručovaným návrhom a prílohami prevzal dňa 02.05.2014. K návrhu sa v určenej lehote 15 dní nevyjadril.

Vo veci ide v zmysle ust. § 200ea ods. 1 O.s.p. o drobný spor, ktorý v zmysle ust. § 115a ods. 2 O.s.p. súd rozhodol bez nariadenia pojednávania a vo veci dňa 05.08.2014 verejne vyhlásil rozsudok.

Zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou medzi Všeobecnou úverovou bankou, a.s. ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom dňa 23.10.2012 a jej prílohou (l.č. 36) mal súd preukázané, že žalovaná pohľadávka bola postúpená na navrhovateľa.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, so zmluvou o aktivácii Bankomatky Triangel zo dňa 30.05.2008 (ďalej len zmluva), so všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP), s výzvou pre podaním žaloby zo dňa 30.10.2013 , s výpisom z Bankomatky Triangel, s podaním navrhovateľa zo dňa 16.04.2014.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 2 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, sa na účely tohto zákona spotrebiteľským úverom rozumie dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa ust. § 2 písm. b/ Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 3 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský

úver v rámci svojho podnikania, v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa ust. § 3 ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z. z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa ust. § 4 ods. 3 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe poskytnutý úver a spotrebiteľ ho začal čerpať.

Podľa ust. § 4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z.z., v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Obč. zák., právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

Podľa ust. § 40 ods. 1 Obč. zák., ak právny úkon nebol urobený vo forme , ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa ust. § 544 ods. 1 Obč.zák., ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinností nevznikne žiadna škoda.

Podľa ust. § 544 ods. 2 Obč. zák., zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť uvedená výška pokuty alebo spôsob jej určenia.

Podľa ust. § 120 ods. 1 veta prvá O.s. p., účastníci sú povinný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Na základe citovaných zákonných ustanovení súd vec právne posúdil takto: .

Je nesporné, že právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli dňa 30.05.2008 zmluvu o o aktivácii pôžičkovej karty evid.č. XXXXXXXX, na základe ktorej bol odporcovi schválený úverový rámec vo výške 298,75 €, ktorý mal odporca splácať v mesačných splátkach vo výške 9,95 € (300,- Sk). Túto zmluvu súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže navrhovateľ ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver odporcovi ako fyzickej osobe na iný účel ako výkon zamestnania, povolania alebo podnikania s tým, že táto zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

V prípade danej úverovej zmluvy uzavretej s odporcom ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh odporca nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť, teda nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Z tejto zmluvy vyplýva iba to, že bol odporcovi bol schválený úverový rámec vo výške 298,75 € (9 000,- Sk), ktorý mal splácať v dohodnutých mesačných splátkach vo výške 9,95 € (300,- Sk). Zo zmluvy však nevyplýva aká je ročná úroková sadzba z poskytnutého úveru, aké RPMN ako ani aká je výška celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Na základe tejto zmluvy odporca čerpal úver aj ho začal splácať, preto v zmysle ust. § 4 ods. 3 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z.z v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná. Súd však nemohol navrhovateľovi priznať navýšenie úveru v podobe úrokov z úveru a poplatkov, pretože v zmysle ust. § 4 ods. 4 Zák. č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, od spotrebiteľa nemožno požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, teda ide o úver bezúročný a bez poplatkov. Zo zmluvy a z predloženého výpisu z Bankomatky Triangel súd zistil, že odporcovi bol poskytnutý úverový rámec vo výške 298,75 € (9 000,- Sk) bez navýšenia, z ktorého odporca vyčerpal sumu 315,35 € (9 500,- Sk) a na ktorý už doteraz odporca zaplatil sumu právnenému predchodcovi navrhovateľa vo výške 59,75 €, čo mal súd preukázané aj výpisom z Bankomatky Triangel a priamo navrhovateľovi sumu 10,- €, t.j. spolu zaplatil sumu 69,75 €, preto potom súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný len vo výške 245,60 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi vyčerpanou sumou 315,35 € (bez navýšenia) a zaplatenou sumou 69,75 € a vo zvyšku žalovaný nárok ako neodôvodnený zamietol.

Ďalej pokiaľ ide si navrhovateľ uplatnil nárok na zaplatenie poplatkov a pokuty ako to uvádza vo svojom podaní zo dňa 16.04.2014 (poplatkov za vyhotovenie výpisov, za úverové rizikové poistenie typu A, za správu rizikovej pohľadávky a za spracovanie poštovej poukážky) súd ešte navyše okrem uvedeného zdôvodnenia, že ide o úver bezúročný a bez poplatkov uvádza, že nároky označené marginálnou rubrikou ako poplatky, pokuty a sankčné úroky vyplývajú len z čl. 12 VOP, ktoré nie sú účastníkmi podpísané. Tieto VOP sú vytlačené drobným a voľným okom takmer nečitateľným písmom, pričom vzhľadom na ich podobu je možné dôvodne pochybovať, či sa s nim mal možnosť odporca reálne oboznámiť a relevantne sa v nich zorientovať, pretože sú koncipované pre bežného spotrebiteľa dosť ťažko pochopiteľným spôsobom a preto tieto úverové zmluvné podmienky nie je možné považovať za individuálnu dohodu zmluvných strán. Vzhľadom na spôsob ich prezentácie a samotný obsah dospel súd k záveru, že tieto všeobecné zmluvné podmienky sú nejasné a nie dostatočne zrozumiteľné, čo v konečnom dôsledku spôsobuje ich neplatnosť s poukazom na ust. § 37 ods. 1 Obč. zák.. Ďalej súd poukazuje nato, že všeobecné obchodné podmienky sú tzv. typovými, kde ich obsah a rozsah a to čo v nich bude alebo nebude určuje výlučne len navrhovateľ ako dodávateľ, ktorý tieto podmienky formuluje. Odporca ako spotrebiteľ ich obsah zásadným spôsobom meniť nemôže, ak chce získať spotrebiteľský úver, má možnosť len všetko podpísať a akceptovať. Preto potom súd z týchto všeobecných obchodných

podmienok nemohol vychádzať ani pri rozhodovaní o nárokoch vyplývajúcich z nich, pretože ide o nároky uplatnené z neplatného právneho úkonu.

Ohľadne uplatneného nároku na zaplatenie pokuty za postúpenie pohľadávky k vymáhaniu, sú považuje za potrebné uviesť, že zmluvná pokuta s poukazom na ust. § 544 ods. 2 Obč. zák., musí byť dohodnutá v písomnej forme. Nedodržanie tejto písomnej formy je s poukazom na ust. § 40 ods. 1 Obč. zák., dôvodom absolútnej neplatnosti dojednaní o zmluvnej pokute, na ktorý súd prihliada z úradnej povinnosti (ex offi), aj keď sa toho nikto nedovoláva. Predložené VOP neboli účastníkmi podpísané, preto potom tento nárok nebolo možné priznať ani z tohto dôvodu, keďže ide o nároky z neplatného dojednaní o zmluvnej pokute. Je nutné podotknúť, že absencia písomnej formy dojednaní o zmluvnej pokute nie je konvalidovaná tým, že odporca podpisom úverovej zmluvy prejavil súhlas s VOP.

Tu súd považuje za potrebné uviesť, že v danom prípade ide o sporové konanie, ktoré je ovládané tzv. prejednacou zásadou chápanou tak, že tvrdiť rozhodné skutočnosti a navrhovať pre ne dôkazy je zásadne vecou účastníkov konania a nie je povinnosťou súdu po dôkazoch "pátrať". Navrhovateľ v prípade uplatneného nároku na zmluvnú pokutu vyplývajúceho len z VOP nepreukázal súdu spôsob, resp. postup, na základe ktorého dospel k žalovanej výške tohto nároku. Predloženie prehľadu o splátkach a úhradách takýmto dôkazom nie je. Dôkazným bremenom je pritom zaťažený navrhovateľ, ktorý tento nárok uplatňuje. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní preukáže svoje tvrdenia, pričom dôsledkom jeho neunesenia je neúspech v konaní.

Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo v podobe úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo žalovanej sumy 409,45 € od 31.10.2013 súd uvádza, že navrhovateľ určil počiatok omeškania ako deň nasledujúci po vyhotovení výzvy pred podaním žaloby zo dňa 30.10.2013. Keďže navrhovateľ nijako nepreukázal súdu, že túto výzvu doručil odporcovi, resp. že ju aspoň dal na poštovú prepravu, súd určil počiatok omeškania nasledovnou konštrukciou: za výzvu na plnenie doručenu odporcovi súd považoval návrh, ktorý bol odporcovi doručený dňa 02.05.2014, pričom v zmysle ust. § 563 Obč. zák., mohol odporca nasledujúci deň, t.j. 03.05.2014 dobrovoľne plniť, ale keďže tak neurobil dostal sa nasledujúci deň t.j. 04.05.2014

do omeškania. K tomuto dňu bola sadzba ECB vo výške 0,25 %, ktorá po zvýšení o 8 percentuálnych bodov (keďže ide o záväzkový vzťah, ktorý vznikol do 01.02.2013 spravuje sa podľa predpisov účinných k 31.01.2013) predstavuje 8,25 % ročný úrok z omeškania, preto potom súd posúdil návrh v časti príslušenstva za dôvodný len ohľadne úroku z omeškania vo výške 8,25 % ročne z priznanej sumy 245,60 € od 04.05.2014 do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania návrh zamietol.

O náhrade trov konania navrhovateľovi rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., pretože navrhovateľ bol v tomto konaní v prevažnej miere úspešnejším účastníkom a jeho úspech v konaní predstavuje 59,98 % a neúspech 40,02 %. Pri výpočte úspechu a neúspechu navrhovateľa v konaní súd vychádzal z tohto, že uplatnená bola suma 409,458 eur, z ktorej súd navrhovateľovi priznal sumu 245,60 eur. Navrhovateľovi, ktorý si uplatnil trovy konania súd potom priznal náhradu trov konania vo výške rozdielu medzi jeho úspechom a neúspechom v konaní t.j. vo výške 19,96 % (59,98 % - 40,02 %). Uplatnené trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 24,50 eur, z ktorej sumy 19,96 % predstavuje sumu 4,89 eur a z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu), odmena za jeden úkon vo výške 29,87 eur + 2 x 8,04 eur režijný paušál + 20 % DPH spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 90,98 eur, z ktorej sumy 19,96 % predstavuje sumu 18,16 eur.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. je odporca povinný prisúdenú sumu a trovy konania zaplatiť navrhovateľovi do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. trovy právneho zastúpenia zaplatí právnemu zástupcovi navrhovateľa.

Zo zmluvy a z predloženého výpisu z Bankomatky Triangel súd zistil, že odporcovi bol poskytnutý úverový rámec vo výške 298,75 € (9 000,- Sk) bez navýšenia, z ktorého odporca vyčerpал sumu 315,35 € (9 500,- Sk) a na ktorý už doteraz odporca zaplatil sumu právneho predchodcovi navrhovateľa vo výške 59,75 €, čo mal súd preukázané aj výpisom z Bankomatky Triangel a priamo navrhovateľovi sumu 10,- €, t.j. spolu zaplatil sumu 69,75 €, preto potom súd považoval nárok navrhovateľa za dôvodný len

vo výške 245,60 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi vyčerpanou sumou 315,35 € (bez navýšenia) a zaplatenou sumou 69,75 € a vo zvyšku žalovaný nárok ako neodôvodnený zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.